

Institute for Balkan Studies

ANCIENT MACEDONIA

FOURTH INTERNATIONAL SYMPOSIUM

ΑΡΧΑΙΑ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΟ ΔΙΕΘΝΕΣ ΣΥΜΠΟΣΙΟ

ANCIENT MACEDONIA

IV

ΑΡΧΑΙΑ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

IV

ANCIENT MACEDONIA

IV

PAPERS READ
AT THE FOURTH INTERNATIONAL SYMPOSIUM
HELD IN THESSALONIKI, SEPTEMBER 21-25, 1983

ΑΡΧΑΙΑ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

IV

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ
ΚΑΤΑ ΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟ ΔΙΕΘΝΕΣ ΣΥΜΠΟΣΙΟ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 21-25 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1983

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ - CONTENTS

ΠΡΟΛΟΓΟΣ - PREFACE	11 - 12
ΜΗΝΥΜΑ ΤΗΣ Α.Ε. ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ κ. Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ	13 - 14
1. John Paul Adams , ΤΟΡΕΙΡΟΣ ΘΡΑΚΙΑΕ, THE VIA EGNATIA AND THE BOUNDARIES OF MACEDONIA	17 - 42
2. Winthrop Lindsay Adams , MACEDONIAN KINGSHIP AND THE RIGHT OF PETITION	43 - 52
3. Ἀνδρέας Κ. Βαβρίτσας , ΕΠΙΓΡΑΦΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑ ΕΔΕΣ- ΣΑ	53 - 69
4. Beryl Barr-Sharrar , EASTERN INFLUENCE ON THE TOREU- TIC ART OF MACEDONIA BEFORE THE CONQUEST OF ALEXANDER THE GREAT	71 - 82
5. Marie-Hélène Blanchaud , LES CULTES ORIENTAUX EN MACÉDOINE GRECQUE DANS L' ANTIQUITÉ	83 - 86
6. Ἰουλία Π. Βοκοτοπούλου , Η ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΤΩΝ ΚΑΛΙΝΔΟΙΩΝ	87 - 114
7. A.B. Bosworth , MACEDONIAN MANPOWER UNDER ALE- XANDER THE GREAT	115 - 122
8. John Bouzek , MACEDONIA AND THRACE IN THE EARLY IRON AGE	123 - 132
9. Stanley M. Burstein , LYSIMACHUS AND THE GREEK CI- TIES: A PROBLEM IN INTERPRETATION	133 - 138
10. James T. Chambers , PERDICCAS, THUCYDIDES AND THE GREEK CITY-STATES	139 - 145
11. Φανουρία Δακορώνια , «ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ» ΤΑΦΟΙ ΣΤΗΝ ΚΟΙΛΑΔΑ ΤΟΥ ΣΠΕΡΧΕΙΟΥ	147 - 158
12. Αικ. Δεσποίνη , ΧΡΥΣΑ ΣΚΟΥΛΑΡΙΚΙΑ ΣΙΝΔΟΥ	159 - 169
13. Petros Dintsis , ÜBER DIE BEZEICHNUNG ΚΩΝΟΣ IM REGLEMENT VON AMPHIPOLIS	171 - 182
14. Siegrid Düll , MAKEDONISCHE FUNDE IM ISTANBULER MUSEUM	183 - 206

36. Φ.Μ. Πέτσας, ΜΕΡΙΚΕΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟΝ «ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ ΤΑΦΟ ΤΗΣ ΒΕΡΓΙΝΑΣ» (ΤΟΥ ΡΩΜΑΙΟΥ) 443 - 449
37. Ἄγγ. Πιλάλη-Παπαστερίου, Αἰκ. Παπαευθυμίου-Παπανθίου, Κ. Κωτσάκη, Θ. Σαββοπούλου, ΝΕΟΣ ΠΡΟΪΣΤΟΡΙΚΟΣ ΟΙΚΙΣΜΟΣ ΣΤΟ ΜΑΝΔΑΛΟ ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ 451 - 465
38. Chr. Podzuweit, DER SPÄTMYKENISCHE EINFLUSS IN MAKEDONIEN 467 - 484
39. Λουίζα Δ. Πολυχρονίδου-Λουκοπούλου, ΤΟ ΑΝΑΤΟΛΙΚΟ ΣΥΝΟΡΟ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΠΡΙΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΔΡΥΣΗ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΘΡΑΚΗΣ 485 - 496
40. Anna Maria Prestianni-Giallombardo, IL DIADEMA DI VERGINA E L' ICONOGRAFIA DI FILIPPO II 497 - 509
41. Ἄ. Δ. Ριζάκης, Η ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΤΩΝ «ΣΥΜΠΡΑΓΜΑΤΕΥΟΜΕΝΩΝ ΡΩΜΑΙΩΝ» ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΚΑΙ Η ΡΩΜΑΪΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΔΙΕΙΣΔΥΣΗ ΣΤΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ 511 - 524
42. Wolfgang Zeev Rubinsohn, SOME REMARKS ON SOVIET HISTORIOGRAPHY OF ANCIENT MACEDONIA AND ALEXANDER THE GREAT 525 - 540
43. Δημήτρης Κ. Σαμσάρης, ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ ΤΗΣ ΡΩΜΑΪΚΗΣ ΑΠΟΙΚΙΑΣ ΤΩΝ ΦΙΛΙΠΠΩΝ 541 - 548
44. Θεόδωρος Χ. Σαρικόκης, ΣΥΝΟΡΙΑΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΑΙ ΚΑΙ ΤΙΜΗΣΙΣ (CENSUS) ΕΙΣ ΤΗΝ ΡΩΜΑΪΚΗΝ ΕΠΑΡΧΙΑΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΝ 549 - 552
45. Μαρία Σιγανίδου, ΠΕΛΛΑ - ΠΟΡΙΣΜΑΤΑ ΑΝΑΣΚΑΦΩΝ ΤΡΙΕΤΙΑΣ 1981 - 1983 553 - 558
46. Ἄ. Δ. Σκιαδάς, ΟΙ ΝΕΚΡΟΙ ΤΗΣ ΧΑΙΡΩΝΕΙΑΣ ΚΑΙ Ο ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΦΙΛΙΠΠΟΥ 559 - 566
47. Θ. Στεφανίδου-Τιβερίου, ΤΑ ΤΕΙΧΗ ΤΟΥ ΔΙΟΥ. ΜΙΑ ΠΡΩΤΗ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΗ ΤΩΝ ΑΝΑΣΚΑΦΙΚΩΝ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ 567 - 579
48. Ἀργυρώ Τατάκη, ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΟΣΩΠΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ: ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΣΤΑ ΡΩΜΑΪΚΟΥ ΤΥΠΟΥ ΟΝΟΜΑΤΑ ΤΟΥ 1Gx2,1 581 - 594
49. Μιχάλης Α. Τιβέριος, ΑΤΤΙΚΗ ΕΡΥΘΡΟΜΟΡΦΗ ΛΗΚΥΘΟΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑ ΑΡΓΙΛΟ 595 - 605
50. R.A. Tomlinson, THE CEILING PAINTING OF THE TOMB OF LYSON AND KALLIKLIDES AT LEFKADIA 607 - 610
51. Γιάννης Τουράτσογλου, ΤΟ ΞΙΦΟΣ ΤΗΣ ΒΕΡΟΙΑΣ: ΣΥΜΒΟΛΗ ΣΤΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΗ ΟΠΛΟΠΟΪΑ ΤΩΝ ΥΣΤΕΡΩΝ ΚΛΑΣΙΚΩΝ ΧΡΟΝΩΝ 611 - 651

52. **Bruno Tripodi**, L' «EMBLEMA» DELLA CASA REALE
MACEDONE 653 - 660
53. **George Trohani**, INFLUENCES HELLÉNISTIQUES DANS LA
DÉCORATION DES ÂTRES GÉTO-DACES 661 - 666
54. **Briggs L. Twyman**, PHILIP V, ANTIOCHUS THE GREAT, THE
CELTS AND ROME 667 - 672
55. **F. W. Walbank**, THE VIA EGNATIA: SOME OUTSTAND-
ING PROBLEMS 673- 680

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Είμαι ευτυχής που ως πρόεδρος του Ιδρύματος Μελετών Χερσονήσου του Αίμου παραδίδω εκ μέρους του Διοικητικού Συμβουλίου στο Διεθνές Κοινό τον τόμο των ανακοινώσεων λαμπρών επιστημόνων που έλαβαν μέρος στο Δ' κατά σειράν συμπόσιό μας για την Αρχαία Μακεδονία.

Αν στο προηγούμενο συμπόσιο είχαμε τη χαρά να γιορτάσουμε τα 2300 χρόνια από τον θάνατο του Μ. Αλεξάνδρου, σταθμό σημαντικό όχι μόνο για την ιστορία του ελληνισμού αλλά και γενικά για όλη την ανθρωπότητα, στο Δ' συμπόσιο μπορούμε να πούμε – προλαμβάνοντας κατά ένα χρόνο το γεγονός – ότι γιορτάσαμε την ίδια επέτειο από την κτίση της Θεσσαλονίκης, της πόλης όπου είχαμε συνέλθει, μιας πόλης – και αυτό είναι το ουσιώδες χαρακτηριστικό της – η οποία ποτέ κατά τη ροή των αιώνων ως σήμερα δεν έχασε τη μεγάλη εμπορική και στρατηγική της σπουδαιότητα.

Μαζί με τους συναδέλφους μου ιστορικούς των αρχαίων χρόνων είχα χαρεί κι εγώ τη σύνοδό μας αυτή έστω και ως ιστορικός των Νέων Χρόνων, γιατί ένα μεγάλο μέρος της ζωής μου είχα αφιερώσει και ο ίδιος στην έρευνα της πολυκύμαντης και σε πολλά σημεία σκοτεινής ακόμη ιστορίας της υστεροβυζαντινής και τουρκοκρατούμενης Μακεδονίας. Οι σχέσεις μου με τους κλάδους της αρχαίας και βυζαντινής περιόδου είναι στενές και αλησμόνητες. Πώς είναι δυνατόν να ξεχάσω τις συνταρακτικές εντυπώσεις των περιηγητών ή ταξιδιωτών των περασμένων αυτών εποχών, οι οποίοι περιγράφουν τους θρησκευτικούς ή πολιτιστικούς τόπους της αρχαίας Μακεδονίας, τους οποίους επισκέπτονται και μένουν στοχαστικοί εμπρός στα ερείπιά τους ή εμπρός στις νέες ονομασίες τους, κάποτε πολύ δηλωτικές του παλαιού μεγαλείου τους; Έτσι π.χ. έμεινα έκπληκτος, όταν σε παλαιό βιβλίο Ανωνύμου edιάβασα ότι ο τόπος όπου βρισκόταν η Αρχαία Πέλλα, εκτός από το όνομα Άγιοι Απόστολοι ή το τουρκικό Αλλά Κλισέ, ονομαζόταν Τα Παλάτια, λαϊκή ονομασία, που μας θύμιζε κάτι από τη λάμψη του μεγάλου παρελθόντος, από το οποίο φαίνονταν να σώζονται κατά το τέλος του 18ου και αρχές του 19ου αιώνα ασήμαντα μόνον ερείπια, τα οποία όμως η σύγχρονη ανασκαφική έρευνα θ' απέδειχνε σημαντικότερα.

Οι χρόνοι των επιδρομών των βαρβαρικών φύλων και οι αιώνες της τουρκοκρατίας υπήρξαν καταστροφικοί για τη χώρα του Φιλίππου και του Μεγάλου Αλεξάνδρου. Οι λεηλασίες στους αρχαίους οικισμούς εντάθηκαν κατά τον 17ο και 18ο αιώνα, όταν αφυπνίστηκε ζωηρό το ενδιαφέρον της Δύσης για τις ελληνικές αρχαιότητες. Πόσο αρκετά καλά σώζονταν ως τότε πολλά από τα αρχαία μνημεία το διαπιστώνουμε, όταν διαβάζουμε ένα σχετικό απόσπασμα από τις εντυπώσεις που είχε αποκομίσει ο περιηγητής Paul Lucas κατά την επίσκεψή του στην ονομαστή περιοχή των Φιλίππων, η οποία είναι τόσο άρρηκτα δεμένη με την ιστορία του Χριστιανισμού και γενικά της ανθρωπότητας. «Όταν φθάσαμε στη θέση των Φιλίππων, γράφει, προχωρήσαμε στην αρχή μέσα από σωρούς από πέτρες πελεκητές και από μάρμαρα, χωρίς να φαίνεται κανένα άλλο ίχνος οικοδομημάτων. Κατόπιν συναντήσαμε ένα μεγάλο αριθμό από κτίρια μισογκρεμισμένα και ανάμεσα τους διακρίνονταν καθαρά ωραίοι ναοί κτισμένοι από άσπρο μάρμαρο, μεγαλόπρεπα παλάτια, που τα ερείπιά τους δίνουν ακόμη μια μεγάλη ιδέα για την αρχαία αρχιτεκτονική, και πολλά άλλα μνημεία άξια της μεγαλοπρέπειας των μοναρχών που βασίλεψαν εκεί. Βαδίσαμε μιάμιση ώρα μέσα σ' αυτά τα ερείπια».

Οι αρχαιολόγοι και οι ιστορικοί των αρχαίων χρόνων, οι οποίοι ασχολούνται με τη Μακεδονία, αντιμετωπίζουν πολύ περισσότερες από κάθε άλλον ομότεχνό τους δυσκολίες στην ευρετική και στην ερμηνευτική των μνημείων και των κειμένων που έχουν στη διάθεσή τους, γιατί οι αρχαιότητες λεηλατούνταν συνεχώς ή καταστρέφονταν από ασυνείδητους αρχαιοκαπήλους ως τα τελευταία ακόμη χρόνια της τουρκοκρατίας. Συχνά караβιές ολόκληρες έφευγαν για το εξωτερικό από τα πολυτίμα αυτά μνημεία του παρελθόντος, δηλωμένα στις τελωνειακές αρχές απλά σαν μάρμαρα.

Αυτοί και άλλοι λόγοι, τα μεγάλα κενά, που αναγκάζουν τώρα τους επιστήμονες να καταβάλουν μεγάλες προσπάθειες για τη λύση των προβλημάτων, προσδίδουν και μια επιπλέον γοητεία στις έρευνές τους.

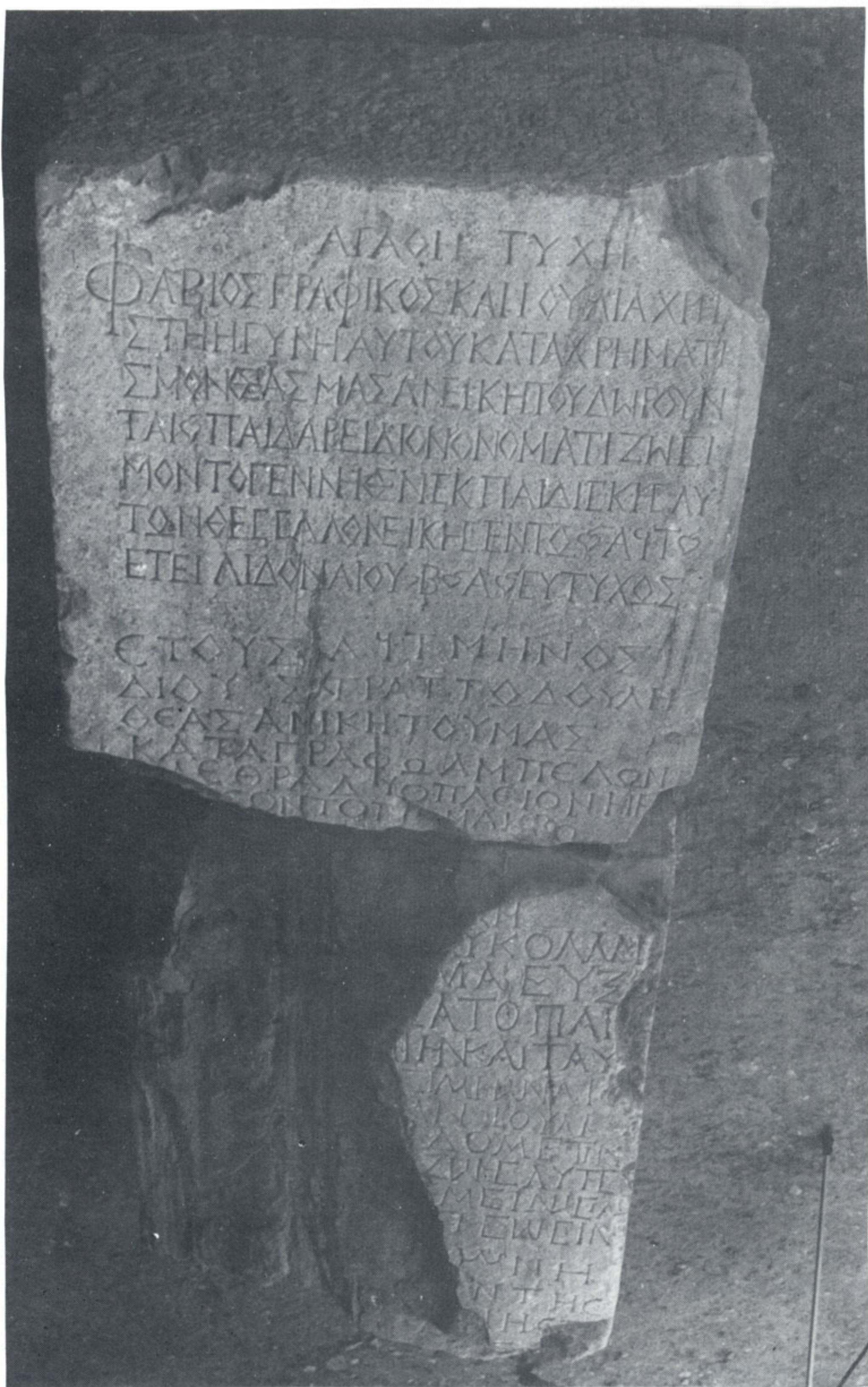
Το Ίδρυμα Μελετών Χερσονήσου του Αίμου αισθάνεται μεγάλη χαρά και υπερηφάνεια ότι επί σειρά ετών πρωτοστατεί στη μεγάλη προσπάθεια για την αποκάλυψη και μελέτη των μνημείων της Μακεδονίας σε μια τόσο σημαντική για την ανθρωπότητα περίοδο και ευχαριστεί θερμά όσους συμμετέχουν στον ωραίο αυτόν αγώνα.

ΜΗΝΥΜΑ ΤΗΣ Α.Ε. ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
κ. Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ
ΠΡΟΣ ΤΟ Δ' ΔΙΕΘΝΕΣ ΣΥΜΠΟΣΙΟ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Με ιδιαίτερη χαρά χαιρετίζω τη σύγκληση του Δ' Διεθνούς Συμποσίου για την Αρχαία Μακεδονία, το οποίο λαμπρύνει η παρουσία κορυφαίων επιστημόνων απ' όλο τον κόσμο. Ο χρόνος που πέρασε από τη σύγκληση του Α' Συμποσίου απέδειξε την ορθότητα και τη χρησιμότητα της οργανωτικής αυτής πρωτοβουλίας του Ιδρύματος Μελετών Χερσονήσου του Αίμου. Η αναγωγή της περιοδικής συγκλήσεως των Διεθνών αυτών Συμποσίων σε θεσμό επιβεβαιώνει τη θετική ανταπόκριση σε μια βαθύτερη επιστημονική ζήτηση αλλά και το ζωηρό ενδιαφέρον ενός ευρύτερου διεθνούς κοινού για την ιστορία και τον πολιτισμό της Αρχαίας Μακεδονίας.

Η Μακεδονία, ευρύτερα γνωστή μέχρι σήμερα κυρίως για την πολιτική και τη στρατιωτική ισχύ της κατά την κρίσιμη περίοδο της μεταβάσεως από τους κλασσικούς στους ελληνιστικούς χρόνους, τείνει στις μέρες μας να αποτελέσει το αντικείμενο ενός ολοένα και περισσότερο αναπτυσσομένου επιστημονικού ενδιαφέροντος. Για πρώτη φορά τα τελευταία χρόνια γίνονται εκτεταμένες και συστηματικές ανασκαφές, τις οποίες παρακολουθώ ο ίδιος με μεγάλο ενδιαφέρον, στα μεγάλα κέντρα της Αρχαίας Μακεδονίας: στη Βεργίνα, όπου ανασκάπτονται βασιλικοί τάφοι· στο Δίον, όπου αποκαλύπτονται τα ιερά των Μακεδόνων· στην Πέλλα, όπου έρχεται στο φως η νέα τους πρωτεύουσα. Έχουμε τώρα την τύχη να εγγίζουμε κυριολεκτικά την ιστορία των Αρχαίων Μακεδόνων, να φωτιζόμαστε από τα ίδια τα μνημεία για πλήθος άγνωστες πτυχές της δημόσιας και της ιδιωτικής τους ζωής, να διαβάζουμε τις επιγραφές που οι ίδιοι χάραξαν, να μπαίνουμε στα ιερά, στα σπίτια, στους τάφους τους. Ήδη, ανοίγουν καινούργια κεφάλαια για τον ερευνητή, διαλύεται το σκοτάδι που εμπόδιζε την επιστημονική συζήτηση και δημιουργούνται οι προϋποθέσεις για να γραφεί, ολοκληρωμένη πλέον, η ιστορία της Αρχαίας Μακεδονίας.

Είμαι βέβαιος ότι οι εργασίες του Συμποσίου σας θα γνωρίσουν ιδιαίτερη επιτυχία και θα προωθήσουν σημαντικά την έρευνα για τον ζωτικό αυτό χώρο του ελληνισμού, όπου γράφτηκε το τελευταίο λαμπρό κεφάλαιο στην ιστορία της κλασσικής αρχαιότητας και το πρώτο μιας νέας εποχής, που σφραγίζεται από τη διάδοση του Ελληνικού πολιτισμού στο μεγαλύτερο τμήμα της τότε γνωστής Οικουμένης.

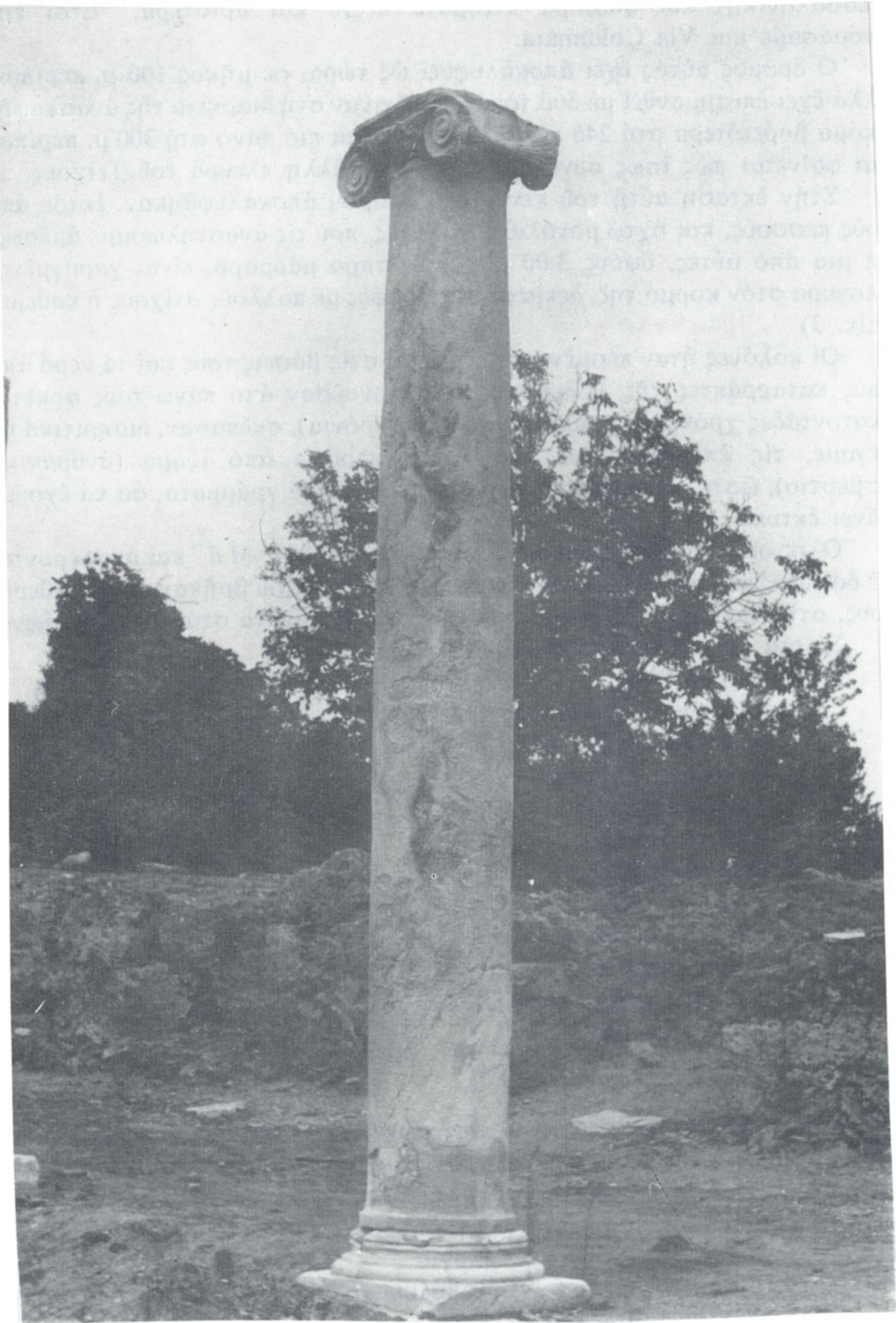

ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗ
ΦΑΒΙΟΣ ΓΡΑΦΙΚΟΣ ΚΑΙ ΟΥΛΙΑΧΙΝ
ΣΤΗΝ ΓΥΝΗ ΑΥΤΟΥ ΚΑΤΑ ΡΗΜΑΤΙ
Σ ΜΟΝΘΑΣ ΜΑΣ ΔΕΙΚΗ ΤΟΥ ΔΩΡΟΥΝ
ΤΑΙΣ ΠΑΙΔΑΡΕΙΣ ΚΟΝΟΜΑΤΙ ΖΩΕΙ
ΜΟΝΤΟ ΓΕΝΝΗΘΕΝΕΚ ΠΑΙΔΕΚΗ ΛΥ
ΤΩΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΕΙΚΗ ΕΝ ΤΩ ΣΑΥΤΟ
ΕΤΕΙ ΛΙΔΟΝΑΙΟΥ ΒΑΣΕΥ ΤΥΧΟΣ

ΕΤΟΥΣ ΜΑΥΤ ΜΗΝΟΣ
ΔΙΟΥ ΣΤΡΑΤΩ ΔΟΥΛΗ
ΘΕΑΣ ΔΕΙΚΗ ΤΟΥ ΜΑΣ
ΚΑΤΑ ΓΡΑΦΟ ΔΑΜΤΕΛΟΝ
ΕΘΡΑ ΔΥΟ ΠΛΑΘΙΟΝ ΗΝ
ΟΝΤΟΤΕ ΜΑΥΤΟ

ΥΚΟΛΛΑΜ
ΜΑ ΕΥΖ
ΛΑΤΟ ΠΑΙ
ΗΝ ΚΑΙ ΤΑΥ
ΜΕΝΑ ΤΟ
Ν ΔΟΜΕΤΙΝ
ΖΩΗ ΛΥΤΗ
ΜΕΙΝΟΥΣ
ΤΕΩΕΙΝ
ΩΠΗ
ΝΤΗΣ
ΑΗΣ

Είκ. 1. Ἡ ἐπιγραφή, ἀριθ. 9, ἀπὸ τὸ παλαιὸ ἐπιγραφικὸ σύνολο (Π.Ν. Παπαγεωργίου), στὸ Μουσεῖο τῆς Ἐδεσσης.

Εικ. 3. Ὁ κίονας μέ τίς 17 ἐπιγραφές στό Λόγγο τῆς Ἐδεσσας.

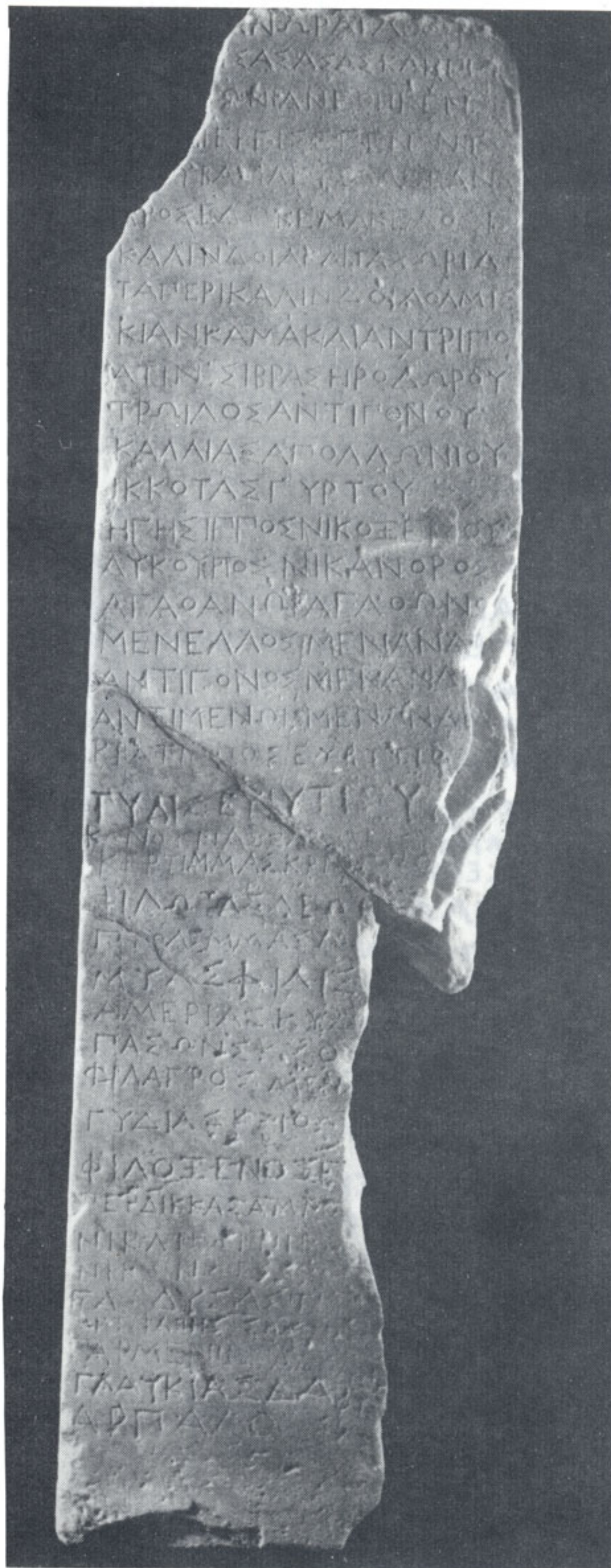
Είκ. 2. Άποψη τής Via Colonnata, στό Λόγγο τής Έδεσσας. Ό κίονας, άριστερά στό βάθος, είναι ό ένεπίγραφος.

Εικ. 2. Καλαμωτό Ζαγκλιβερίου, θέση Τούμπες. Το κάτω μισό της επιγραφής των Καλινδοίων, όπως βρέθηκε.

Εικ. 4. Τμήμα τοῦ ἐνεπίγραφου κίονα. Διακρίνονται τὰ γράμματα τῆς ἐπιγραφῆς ἀριθ. 7.

Εικ. 3. Η επιγραφή των Καλινδοίων, από το Καλαμωτό Ζαγκλιβερίου. Αρχαιολογικό Μουσείο Θεσσαλονίκης, αρ. ευρ. 9220.

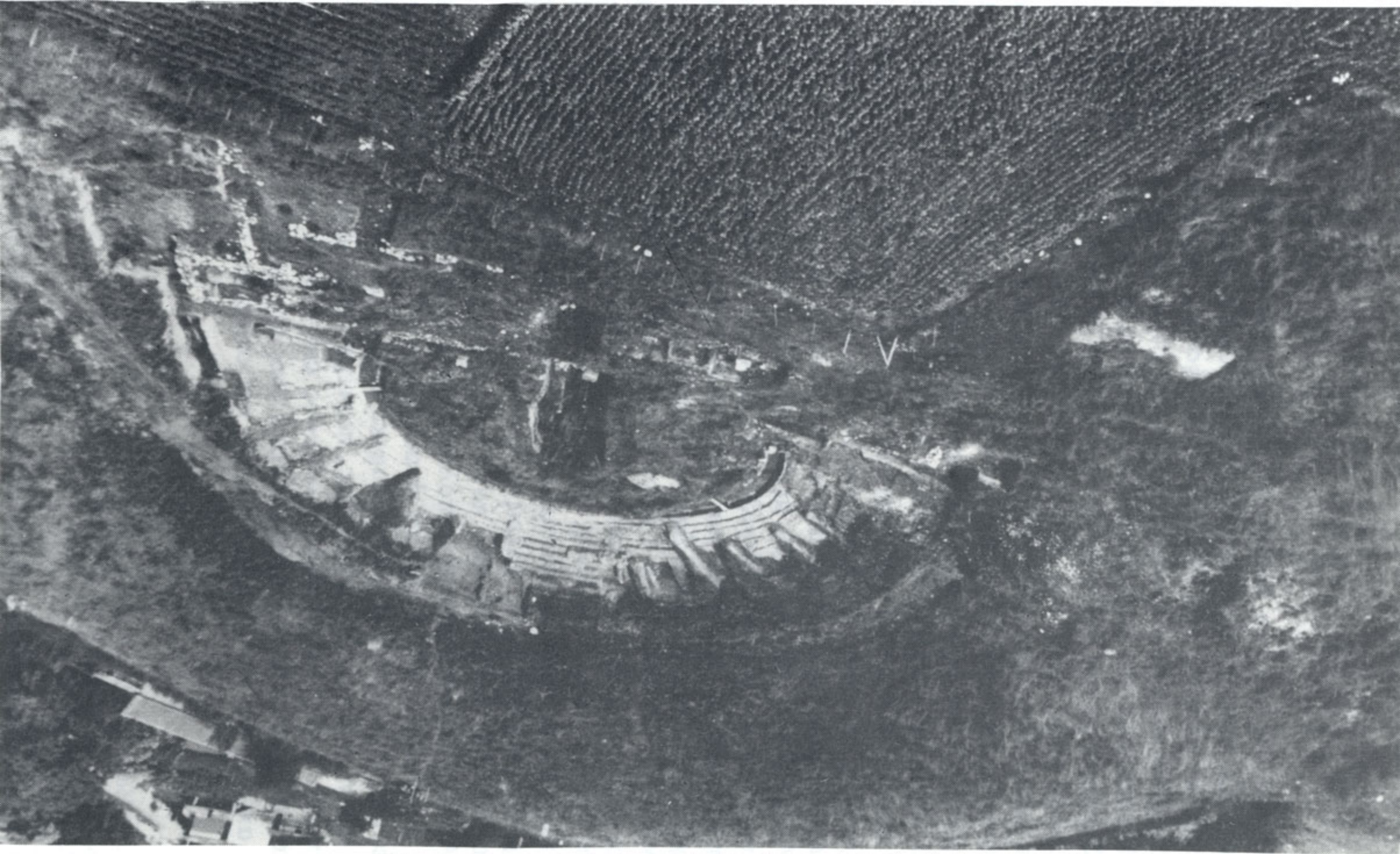
Φωτ. 3. Τάφος V 'Αχινούς. Οικόπεδο Κούτρα. Ἡ βάση τῆς σμίλης μπροστά στήν εἴσοδο

Tafel 1, 1: Artemis, Grabrelief, Istanbul, Arch. Mus. Inv. 118.

Εικ. 1

Εικ. 2. Ελληνιστικό θέατρο Δίου. Αεροφωτογραφία (από το αρχείο του καθηγητή κ. Δ. Παντερμαλή).

Figure 2.

Figure 1.

Tafel 1, 2: Artemis Versailles, Paris, Louvre Inv. 589. 1

Φωτ. 2. Λυχνάρι τάφου Μεξιατῶν.